

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nej, det er jeg ikke enig med hr. Thor Gunnar Kofoed i, og det var netop det, jeg understregede i mit svar til hr. Jens Kirk, at det ikke er et spørgsmål om at tage fra nogle og give til andre.

Det er et spørgsmål om at tage nogle af de støttemidler, som er beregnet til landbruget, og give tilbage til landbruget, blot på den anden måde, end det vil ske, hvis det er sådan, at vi binder den op på jorden.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jamen det er jo sådan, at hvis man tager 750 mio. kr. fra landbruget, kan vi vel ikke komme væk fra, at man tager pengene fra landmanden og tager 10 pct. af støttemidlerne. De 10 pct. svarer sådan set til det, landmanden tidligere har levet af, det, han har købt mad eller tøj til børnene for, og det er de penge, hr. Mogens Nørgård Pedersen nu vil bruge til investeringer af politisk bestemt karakter.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Hvis hr. Thor Gunnar Kofoed gør sig den ulejlighed at læse det forslag til vedtagelse, som partierne bag forespørgslen har fremsat, står der faktisk i den sidste linje, at der skal ydes en tillægsbetaling til landmændene i de berørte sektorer. For os er det et spørgsmål om, at omfordelingen målrettes de steder, hvor de 10 pct. kan gøre gavn for miljøet, for naturen og i særdeleshed for landbruget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen, og så er det fødevareministeren.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Tak fordi jeg får lejlighed til at kommentere nogle af indlæggene.

Til i hvert fald to-tre af ordførerne må jeg sige, at jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at hele diskussionen om den fremtidige europæiske landbrugspolitik i virkeligheden mere eller mindre er gået op i procedurer. Jeg troede, vi skulle diskutere, hvilke ønsker de partier, der har rejst forespørgslen, har til indholdet af en fremtidig landbrugsreform, men det har jeg fuldstændig manglet. Det kan godt skyldes, at nogle ærgrer sig over, at de ikke har været med i forhandlin-

gerne, og at det er derfor, vi står her i dag, og derfor havde jeg sådan set også set frem til, at vi fik en substansdiskussion frem for en bevidstløs proceduredebat.

Jeg er glad for at få lejlighed til vende tilbage til nogle af de elementer, jeg ikke kunne nå at omtale i mit første indlæg. Bl.a. har hele diskussionen om artikel 69 fyldt fantastisk meget, og det andet område, som har fyldt mest, har været diskussionen om vedligeholdelse af græsmarker i det åbne land. Spørgsmålet om den regionale hybridmodel, vi har valgt, har der til gengæld overhovedet ikke været nogen diskussion om, og jeg må konkludere, at grunden er, at partiernes ordførere ikke har kunnet finde på noget, der er bedre. Det er altså åbenbart den bedste model, og inden Europaudvalgets møde, hvor mandatet skulle gives, havde vi jo også lejlighed til at foretage nogle politiske sonderinger om indholdet af mandatet, altså hvad det i givet fald skulle indeholde. Jeg må sige, at jeg opfattede det helt klart som en melding fra de partier, vi sonderede hos, at man overhovedet ikke var interesseret i at bidrage til mandatet uanset indholdet, og det synes jeg måske også debatten i dag bærer præg af.

Fru Ritt Bjerregaard siger, at reformen er blevet til i samarbejde med Dansk Landbrug. Det er selvfølgelig for at få det til at lyde odiøst, at det skulle være pennene på Axelborg, der har skrevet den danske implementering af reformmulighederne, men sagen er jo den, at det ville være fuldstændig utænkeligt og vanvittigt utopisk, hvis Dansk Landbrug ikke havde henvendt sig og i øvrigt havde ønsket at deltage i diskussionen om udformningen af erhvervets fremtidige forhold. Sådan er det da med alle andre erhverv: De går i dialog med ministerierne i en situation, hvor der skal træffes nogle beslutninger, der får vidtrækkende konsekvenser for erhvervene. Jeg tror, at både landbruget og Danmarks Fiskeriforening ville være blevet mildest talt forbavsede, hvis de vandtætte skotter var gået ned ovre i Holbergsgade 2. Det ville i hvert fald være i fuldstændig modstrid med den tradition, der har været for dialog mellem ministeriet og de organisationer, som ministeriet har til opgave at varetage forholdene for – dette bare sagt for en ordens skyld.

Kl. 15.20

Nogle bemærkninger om artikel 69: Jeg vil godt understrege, og jeg er også sikker på, at ordførerne og måske også Fødevareudvalgets medlemmer har kunnet konstatere det af den